

Sapientia

Explicit Cantica canticoꝝ
Incipit plogus in libꝝ Sapie.

Iller sapie apud hebreos
nusq; est. Unde et ipse sti-
lus grecā magis eloquē-
tiam redolēt. Hūciudei
Philonis esse affirmant
Qui proinde sapie nominatur. qz in eo
christi aduentus qui est sapientia patet
et passio eius evidenter exprimitur.

Explicit plogus. Incipit li-
ber Sapientie. Capitulū I

Diligite iusticiam: qui
iudicatis terrā. Se nite deo
mino in bonis
rare et simplici-
tate cordis que-
rite illum: quoniam intueritur ab his qui
non temptant illum: apparet autem eis
qui fidei habent in illum. Peruersae enī
cogitationes separant a deo: p̄bata aut̄
virtus corripit insipientes. Quoniam in
terram uolam anima non introibit sapiēna
nec habitabit in corpore subditō peccatis.
Spiritus enī sanctus discipline effugit
et factum et auferet se a cogitationibꝝ que
sunt sine intellectu. et corripitur super
ueniente iniuritate. Enīque est enim
spiritus sapie et non liberabit maledictuz
a lat̄is suis. quoniam renū illius testis ē
deus. et cordis illius scrutator est verus.
et lingue eius auditor. Quoniam spiritus
omni repleuit orbem terrarꝝ. et hoc qd̄ cōti-
ner omnia scientia haberet vocis. Propter
hoc qui lequitur iniqua non potest lateret:
nec preterieret illum corripiens iudicium.
In cogitationibꝝ enī imp̄ interrogatio
erit: sermonū aut̄ illius traditio ad teū
veniet: ad correptionē iniuriatū illius.

Quoniam auris zeli audit omnia. et tu
multus murmurationū non absconde-
tur. Custodire ergo vos a murmurationē
quemlibet pdest. et a detractione parcite
lingue. Quoniam fimo obscurus in vacu-
um nō ibit: os autē qd̄ mentitur occidit
anūmā. Nolite zelare mortē in errore vi-
te vestre: neq; acquiratis pditionem in
operibus manū vestrarꝝ. Quoniam de
mortem nō fecit: nec letat in p̄dīōe vi-
uorum. Creavit enī ut essent omnia et sa-
nabiles secundanōes orbis terrarum. et
nō est in illis medicamentū extermīnati-
nec inferoz regnū in terra. Justicia enī
perpetua est et immortalis: iniustitia aut̄
mortis acquisitionis. Imp̄ aut̄ manibus
et verbis accersierunt illā. et estimantes il-
lam amicā defluerunt et sponsones po-
suerunt ad illā: qm̄ morte digni sunt qui
sunt ex parte illius.

CII
Dixerunt enim imp̄: cogitantes
apud se non recē. Enīq; et cō-
tedio est temp̄ vite nostrae. et nō
est refrigerium in fine hois et non est que-
agnitus si reuersus ab inferis. Quia ex-
nihil natū sumus. et post hoc cū tam
q; nō fuerimus. Quoniam sumus affla-
tus est in naribꝝ nostris. et fimo scindit
ad cōmouendū cor n̄m. Quia exim-
itus cūnis erit corpus n̄m. et sp̄s diffi-
cilitur tanq; mollis aer. Et transibit vita
nostra tanq; vestigii nubis. et sicut nebul-
la dissoluerit: q; fugata est a radibꝝ solis
et a calore illius aggrauata. Et nomē no-
strum obliuionē aciperit temp̄us et nō
mo memorīa habebit operū nostrorum.
Umbræ enim transitus est temp̄ n̄m
et non est reuersio finis nostri qm̄ consi-
gnata est. et nemo revertitur. Venite enī
ego et stuamur bonis q; sūt. et vitam cre-
atura tanq; in iuuentute celester. Ut
precioso et ongiensis nos impleamus
et nō pretereat nos flos temporis. Coro-
nemus nos rosis anteq; in. et rescat nū-
lum pratum sit qd̄ nō pertranseat lux.